

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-497

Naslov:
Jedna burna noć

Vrijeme nastanka:
1927-1927 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
JEDNA BURNA NOĆ

Režija: Richard Oswald. **Produkcija:** Oswald Film, Berlin
Glumci: Ossi Oswald, Harry Liedtke

Odoardo Bonaventura htio je oženiti dražesnu plesačicu Margot, ali ga ona zbog njegove ljubomornosti napušta, da mu tako da lekciju.

Florian Pieper odlikovan je zbog zasluga za tamanjenje gamadi, što uvelike usrećuje njegovu ženu, sestru Odoarda.

U nekom berlinskom varieteu nastupa hrvač, koji je raspisao nagradu od 5.000 maraka za onoga, koji ga pobijedi i gombalačko društvo kojega je Fabijan član, odredi njega za tu borbu, naravno – njegovoj ženi bilo je rečeno, da je to skroz poslovan put.

Međutim Odoardo obećaje lijepoj Margot, da više neće biti ljubomoran, ali se ta bolest javlja opet iznova.

Florian u Berlinu uspije uistinu potući svog protivnika i sada toj slavi nema ni kraja ni konca. Da zabava bude ugodnija pozove on Margot na večer u bar.

Ali došla je i njegova žena u Berlin i sada je svemu kraj. Margot je uspjela izliječiti svog Odoarda, a Fabijan morao se sada zadovoljiti sa svojom starom...

-Metropol kino, 13.11.1927., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-789

Naslov:
Memoari demonske pustolovke Diane Montignon

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MEMOARI DEMONSKE PUSTOLOVKE DIANE MONTIGNON
(KNEZ LAHOVRY, KRALJ SVIJU TATOVA I PROVLNIKA)

Režija: Richard Oswald
Glumci: Erna Morena, Hedda Vernon, Cohnrad Veidt, Adela Sandrock

To je kolosalan šlager koji obiluje nebrojenim vanredno zanimljivim prizorima i koji odlikuje i etična snaga. U tom filmu vidimo što znače za djecu grijesi njihovih pređa i ujedno se upoznajemo sa onim blagotvornim elementima, koji su kadri da propalicu, koji nije u dno duše pokvaren, privredu ponovno lijepome i dobrome u životu. To je učinila i jedna ljepotica pustolovu Georgu, pa tako nije koristila samo njemu, nego i mnogima, koji bi od njega stradali. Ta ljepotica bijaše za Georga anđeo čuvar.

-Apollo kino, 03.05.1921., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1574

Naslov:
Viktorija i njen husar

Vrijeme nastanka:
1931-1931 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
VIKTORIJA I NJEN HUSAR

Režija: Richard Osswald. Glazba: Paul Abraham
Osobe: Viktoria – Friedel Schuster; Ferry – Willy Stettner; Koltay – Svetislav Petrović; Cunlight – Michael Bohnen; Lia San – Else Elster; Janči – Ernest Verebes; Riquette – Gretl Theimer

Kad je nastalo veliko klanje, što ga historija naziva Svjetskim ratom, ta avet koja je opustošila mnoge domove, razbila milijune nada, umalo da nije uništila i dvije ljubavi.

Husarski kapetan Koltay, vjerio se mladoma ristokratkinjom Viktorijom Hegedus i sve je već pripravno za svadbu, kadno odjekne ratna truba i pozove na ratište i Koltaya.

Koltay se oprašta od svoje vjerenice, koja mu obećaje, da će ga čekati dokgod se ne vrati. Koltayom polazi na bojište i ciganski primaš Janči, u vojsci momak kapetanov. To dvoje ljudi povezano je uprkos društvene razlike prijateljstvom. Godine prolaze, a Viktorija odjednom začuje, da je Koltay pao, s njime i Janči, te da od 9. husarske pukovnije, u kojoj su oba bili, ne postoji ni jedan čovjek.

Viktorijin brat Ferry odlazi svom znancu, sekretaru američkog poslanstva Cunlightu, koji je predsjednik jednog od društava Crvenog Krsta, da se raspita o sudbini Koltaya, a Cunlight mu mora izjaviti, da popisi palih na ratištu, donose i imena Koltaya i njegova momka.

Viktorija zdvaja. Cunlight ljubi Viktoriju, on je to već i izjavio i zamolio, da mu postane supruga, što je prije odbila, jer je ljubila Koltaya. Sada pristaje da podje za Cunlighta.

Koltay i Janči, utekli su smrti, da zapadnu nakon prevrata, koji je stubokom preokrenuo poredak u Rusiji, u ropstvo Boljševika. Koltay je osudjen na smrt strijeljanjem, jer je navodno pripadao proturevolucionarnoj vojsci. Sat prije izvršenja osude, unidje privučen svirkom jedan kozak u čeliju, a Janči prepozna u njemu člana svoga zbora. U zamjenu za slavljene Jančieve gusle spasi kozak Koltaya i pusti oba da pobjegnu.

Koltay dospije sa svojim momkom u Peking. On se sprema da podje u domovinu i upravo naredjuje Jančiu da odnese brzojav za Viktoriju, kad opazi pred sobom automobil, u kojem sjede jedna dama i gospodin, u dami misli Koltay da prepozna Viktoriju. On mora saznati čitavu istinu, šalje Jančija u kuću, za koju doznaje, da pripada američkom poslanstvu. Janči imade nalog da prijavi Koltaya, pod imenom Čaki. Cunlight postao je poslanik i poslan je u Kinu. Od svoje vlade dobiva nalog, da otputuje u Petrograd u diplomatskoj misiji i dok izdaje naloge za put, bude najavljen kapetan Čaki. Američko poslanstvo preuzelo je zaštitu madžarskih interesa u Kini, pa tako Cunlight preuzima odgovornost za život Koltayev. Kapetan Čaki (Koltay) pripovijeda o svom opasnom i očajničkom bijegu kroz Mandžuriju, a Cunlight mu medju ostalim napomene, da je i njegova supruga Madžarica. Na Cunlightovom stolu je slika Viktorijina. Koltay ostaje. Biva upoznavan sa Viktorijom. U Kini je i Ferry sklopio brak sa dražesnom Japankom Lia San. On je presretan, jer sada je ugroženo ne samo njegovo bračno putovanje u Petrograd, već i brak Viktoriji i Cunlightu. Viktorija nakon tolikih duševnih patnji, mislila je da ljubi Cunlighta, da se sredila, a kad opazi Koltaya, spozna, da ljubi samo njega i da će samo njemu moći da pripada.

I Cunlight i Koltay zajedno sa svitom otišli su u Petrograd. Tamo jedan kozački oficir prepozna Koltaya, a jer se on nalazi u američkom

poslanstvu, traže od poslanika daga izruči. Cunlight tako saznaje o tome da Koltay živi. Vidi, Viktorija ljubi samo Koltaya.

Cunlight je Viktoriji obećao, da će je onog časa osloboditi, kad se ona više uz njega neće osjećati sretnom. Cunlight šalje Viktoriju u domovinu. Koltay se predaje u ruke Boljševicima, jer neće da primi život iz ruku, koje su mu razorile životnu sreću.

Viktorija je u domovini, ali život, za nju nema prave svrhe, Koltay je mrtav, a uz Cunlidhta veće je samo prijateljstvo i ništa više.

Sve štogod poduzimlju i Ferry i Lia San, a i Janči sa svojom mladom ženom, samo još više rastužuje Viktoriju.

- 10.08.1934.,vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-652

Naslov:
Lady Hamilton

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
LADY HAMILTON

Lica: Georg, princ Walesa – Georg Alexander; Sir William Hamilton – Werner Kraus; Greville – Anton Pointner; Romney – Theodor Loos; Miss Arabella Kelly – Gertrud Welcker; Jane Middleton – Kate Waldeck; Dr. Graham – Hugo Doblin; Sir John Willst Pains, - Heinrich George; Horatie Nelson – Conrad Veidt; Tom Kid – Louis Ralph; Emma Lyon – Liane haid; Mati – Claire Krona

dio I. SA DNA ŽIVOTA

Emma Lyon bila je vrlo lijepa, no, u djetinjstvu svojem, nije imala sreće. Otac joj je bio drvosjeća, no jednom ga oboreno drvo dohvati i na mjestu ubije. Mati se s njome gorko patila, ali gdje ima nesreće, i sreća se javi, pa tako i mati nenadano dobije malo nasljedstvo. Kćer je svoju voljela, pa, kako je željela, da joj osigura lijepu budućnost, odluči se, da je daje u zavod za obrazovanje otmjenih djevojaka. Vlasnik zavoda Barker za dobru plaću primi je i uvede među otmjene djevojke, koje su se tu vaspitavale. No Emi ni ovdje nijesu ruže procvjetale, te u zavodu nije mogla dugo izdržati. Emu su sad čekali crni dani, pa se primila, da pazi tuđu djecu, samo hljebom da se ishrani. Više nije računala na svoju ljepotu, pa ipak ljepota njezina daje drugi pravac njezinom životu. Slavni slikar Romney, u društvu Miss Arabelle Kelly, putovao je po waleskoj obali, pa je video djevojku vanredne ljepote. Tada se Emi javila zvijezda sreće. Pozvaše ju u London. U London ju je otpratio vjerni drug iz djetinjstva Tom Kidd, a smjestila se kod Miss Kelly. Ali ni tu ne ostade, jer, kako je bila vrlo lijepa, htjedoše je predvesti walskom princu Đorđu. Pobjegla je odmah, pa je, pod zaštitom svog vjernog prijatelja Toma Kida našla novo sklonište. Ni tu nije imala mira od muške nasrtljivosti. Neki mornarski kapetan John Willet Paine bježe na nju oko bacio, i htjede ju pošto poto da zadobije. Zato silom zatvori Toma, kako bi Emma ostala bez zaštite u vreći velikoga i nepoznatog joj grada. Emma preklinjaše Johna, da Toma pusti iz zatvora, ali nije pomoglo. Da djevojka ne postane žrtva pohlepnog oficira, skoči Tom u more, da se plivanjem spase. Ali ga na bijegu uhvatiše i išibaše do krvi, a Emma, ne mogući izdržati taj strašni prizor, baci se pred kapetana na koljena. Vrijeme prolazi, a Emma trpi glad bludeći noću po prljavim londonskim ulicama. Dr. Graham, mađioničar, za koga se zanimaju visoki krugovi, izvuče je sa dna života i primi ju k sebi, da prestavlja boginju ljepote i gracije. Tako Emma postane boginja ljepote u "Hramu zdravlja" dra. Grahma, pa cio London nagrnu, da se divi istinskoj ljepoti. Tu se opet sastane sa slavnim slikarom Romneyom, koji ju uzme u svoj slikarski atelier, da mu bude model za slikanje ženskih ljepota. Tako je među ostalim, bila model za slavnu sliku grčke boginje Kirke. Greville, jedan od prijatelja slikara Romneya, divio se ovoj slici, pa je navaljivao na slikara Romneya, da mu kaže, ko je bio model za tu sliku. Tada kucnu čas osvete. Greville je bio vjerenik Jane Middletonove, Emine drugarice u zavodu za obrazovanje gospodskih djevojaka, koja ju je najpakosnije vrijeđala, i sada će joj se guščarka i kći drvosjeće osvetiti. Greville se strašno zaljubi u Emu, pa, na njezin zahtjev, prekine sa Janom. Suncem obasjani srećni život nije dugo trajao. Greville pade u dugove i teške ga brige dovedoše do očajnog koraka. U to baš dođe vijest, da Grevillov stric Lord Hamilton, engleski poslanik u Napulju, dolazi u London, pa Greville odluči, da Emu gurne u njegov naručaj. Emma se opirala, ali morade

popustiti. Lordu Hamiltonu se Ema tako svidjela, da je bio spreman na svaku žrtvu, pa i da lijepu Emu uzme za ženu. I tako Ema postade lordovica – Lady Hamilton.

-Olimp kino, 25.04.1922., vidi zbirka Stakić

dio II. POSLJEDNJA LJUBAV LORDA NELSONA

Ema Lyon postigla je, što je željela: postala je Lady. Sa svojim mužem lordom Hamiltonom dolazi iz Londona u Napulj, gdje je on već izrani-je poslanik. Lijepu ženu na napuljskome dvoru sjajno primiše. Samo je kraljica u dnu duše bila nepovjerljiva, a i kraljevo povjerenje ne zadobije. Naskoro iza njihova dolaska u Napulj, javi se britanska flota, pod zapovjedništvom Nelsona, koji je progonio francusku flotu, i htio je uništiti. Trebalo mu je, da se privremeno skloni u jedno пристаниšte, da može brodove dovesti u red za morskú bitku. Francuska je bila protivna, da se Nelsonu ustupi luka, ali Ema lijepim i slatkim riječima izradi dozvolu od kralja Ferdinanda.

Pošto je Nelson flotu u red stavio, otisne se na more, da potraži francusku flotu, i kod Abukira, gdje se s njom sukobi, izvojeva jednu od najslavnijih pobjeda na moru. U Napulju se burno slavi pobjeda nad Francuskom, za koju se držalo prije da je nepobjediva. Nelson je postao junak dana, pa prolazi kroz mase naroda, koji mu oduševljeno kliče, i hita lady Hamiltonovoj, da joj se baci pred noge, jer zna, da njoj ima da zahvali tu slavnu pobjedu.

Kralj Ferdinand priredi veliku svečanost u počat Nelsonu. Lady Hamilton uzbuđena ovenčava lorda Nelsona pobjednika kod Abukira, lovorovim vjencem, a lord Hamilton vrti se oko pobjednika kako bi i njega zračak slave obasjao. Ponosan je, što ga veličaju uz mladu i lijepu ženu i kao vješt diplomata opaža, kako njegova žena ide ispod ruke sa pobjednikom Nelsonom.

Poslije toga kao munja iz oblaka stiže vijest, koja je mirni napuljski dvor ošinula kao guja. Revolucija! Revolucija! Francuski kralj Ludvig XVI. šurjak napuljskog kralja Ferdinanda, već je gilotinisan u Parizu, a i kraljica Marija Antoineta, sestra napuljske kraljice Marije Caroline, dijeli sudbinu svoga muža.

Napuljski se dvor silno uznemiri, jer talasi revolucije zapljuskaše i sam Napulj. U kraljevskoj je palati dar-mar, na Nelson, pod zaštitom britanske zastave, jedne burne noći prenosi kralja i kraljevsku riznicu u Palermo. U Napulju je sve jače revolucionarno talasanje i revolucionari opsjedaju kraljevski dvor.

Pošto se revolucija utišala kralj se vratio u Napulj. Kralj nije imao ni za koga samilosti, pa ni za lorda Hamiltona, pa je radio, da on bude u London opozvan. Crnac je svoju učinio, pa da ide. Lord Hamilton bio je slomljen, i Nelson mu bijaše posljednja nada. No i to bješe nada varava, jer ga ni Nelson nije mogao održati, već se morade vratiti u London.

Čemu dakle ova varava igra slijepog miša? Zašto trpjeti Nelsona u ženinoj blizini, kad je iscjeden limun? Poče žednjeti za osvetom, pa ga put odvede u admiralitet gdje isposlova, da Nelsona otpreme na brod Viktorija.

Sad se sva mržnja Hamiltonova okrenu na Emu, strahovita mržnja. Rastavio ju je od Nelsona, i znao je, da je najveći njezin bol. I sad dolazi u pitanje ime, koje joj je dao, i njegov novac, koji ona ima da naslijedi. Vidi, da mu se smrt približuje, pa mu se na licu javljaju pakosne, zlurade misli. Nestrpljivo čeka čas osвете. Emu na posljjetku isključi iz nasljedstva.

Topovi grme, more se talasa, Trafalgar!

Nelson se sukobio sa udruženom francusko-španskom flotom i prisilio ih, da prime bitku. Pobjedio je i – poginuo! Kugla ne bira, u koga udara. Tamo leti, kamo je pošlju, pa obori čovjeka, ma se Nelson zvao.

Po ulicama manifestuju gomile ljudi. Pobjeda kod Trafalgara – kliču svi, koliko ih grlo nosi. Zvona zvone. Pobjeda. Zvona bruje po cijelom Londonu.

Sve nove i nove gomile talasaju se ulicama. Londonski vazduh paraju burne poklici: Pobjeda kod Trafalgara.

Ali za tim prođe kroz mase podmukli šaput: Nelson je poginuo.

Na uglu ulice stoji sirota žena, grleći dijete u naručju. Nelson je poginuo.

Žena strašno vrisnu. Njezino strašno "Ajooj!" srce ja paralo.

Gomila za čas zanijemi. Pobjeda, za tim ljudi vikahu dalje. Gomile se talasaju i miješaju i ne obaziru se na zgaženu nesrećnicu.

Nelson je poginuo. Pobjeda kod Trafalgara – kliče se iz hiljade i hiljade grla

– a život dalje teče ...

-Olimp kino, 29.04.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-820

Naslov:
Moj najljepši dan

Vrijeme nastanka:
1936-1936 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MOJ NAJLJEPŠI DAN
(HEUT IST DER SCHONSTE TAG IN MEINEM LEBEN)

Režija: Richard Oswald. Glazba: Hans May. Produkcija: Globe film
Osobe: Max, Kaspar, vlasnik malog cirkusa – Felix Bressart; Paul Kaspar, vlasnik malog cirkusa – Otto Wallburg; Beppo Forti, nećak – Joseph Schmidt; Tonio Forti, nećak – Joseph Schmidt; Portir – Karl Forest; Gretl, njegova kći – Liesl Kienast; Lola, plesačica – Lizzi Natzler; Rudi artista – Karl Hodl

Beppo i Tonio su dvojci. Prvi stoji pod zaštitom i tutorstvom svoga ujaka, bojažljivog Maxa, dočim njegov brat, Tonio ima za zaštitnika i tutora energičnog Paula, Maxovog brata.

Tonio je oduvijek bio sretniji i uspješniji, već od malih nogu mu je sve uspjevalo i on je postao znameniti varietetski pjevač pod menedžerstvom Paula. Beppov glas je isto tako lijep, ali on je tek došao do malog šatorskog cirkusa u kojem je ujak Max clown.

Upravo ovih dana treba da se održi velika premijera Tonia u jednoj opereti Moj najljepši dan. Zbog neke sitnice posvadi se menedžer sa kazališnim direktorom i Paul u ime Tonia otkaže pretstavu.

Toni i Beppo već davno žive u svađi pošto su ljubili istu djevojku, ali kada Beppo čita u novinama o premijeri svog brata, odluči da zajedno sa svojim Maxom pogledaju tu premijeru. U međuvremenu vlada u kazalištu silna nervoza. Tonio nikako ne dolazi, sve karte su rasprodane, a nesretni direktor ne zna šta bi. U taj čas naiđe Beppo sa Maxom. Portir, misleći da je to Tonio, sav sretan odvuče ovoga u garderobu, usprkos svih protesta ujaka Maxa, koji uzalud nastoji objasniti zabunu. Napokon Beppo izlazi na pozornicu te otpjeva sa silnim uspjehom Tonijevu pjesmu.

Kod kuće sjedi pred radio-aparaturom Tonio i Paul te sa preneraženjem slušaju umjesto očekivanog bijesa publike zbog izostajanja Tonia – divno pjevanje i oduševljeni pljesak. Bijesno odjuri Paul u kazalište i tu se razvijaju silno komične situacije i zapletaji. Konačno pjevaju zajedno na pozornici Tonio i Beppo, a Paul i Max se također izmire.

-Avala film, 07.01.1938., vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-185

Naslov:
Crkveni miš

Vrijeme nastanka:
1931-1931 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
CRKVENI MIŠ

(ARM WIE EINE KIRCHENMAUS)

Režija: Richrd Oswald. Po istoimenom kazališnom komadu od Ladislava Fodora. Manuskript: Felix Salten i Heinz Goldberg. Glazba: Ralph Benatzky. Glazbena ilustracija: Rolf Jacoby, Grete Walter, Lewinek-orkestar
Osobe: Susi Sachs - Grete Mosheim; Barun Ulrich – Anton Edthofer; Franz, njegov sin – Hans Thimig; Grof Thalheim - Paul Horbirger; Schunzel – Fritz Grunbaum; Quapil – Paul Morgan; Olly – Charlotte Ander

Generalni direktor bečke Universal banke, brun Thomas Ulrich vraća se iz Amerike, gdje je vodio pregovore o velikom ugovoru o ulju, u Beč i želi da u svoju bečku banku unese američki tempo. On dolazi iznenada. Njegovog sina moraju tražiti kod bilo koje od mnogobrojnih prijateljica, a nadzorni savjetnik grof Thalheim, čiji se posao u banci sastoji samo u tom što on svaki dan prolazi jednom mimo banke, pozdravlja baruna najsrdačnije.

Toga dana vlada u banci veliko uzbuđenje i zbog toga uspije Susi Sachs da nakon raznih zaprijetki konačno dođe do sobe generalnog direktora. Ona mu sasvim kratko objavi da bi željela namještenje – govori engleski, francuski – piše strojopis i stenografiju i kaže otvoreno da si poštenim radom želi zaslužiti koru kruha. Njezina volja za rad i njezino živahno, intenzivno biće, sviđaju se barunu i kad ona jednostavno sjedne za pisači stroj i počne pravim američkim tempom hvatati diktat, odluči barun da ju angažira, tim više što je upravo otpustio svoju bivšu tajnicu, koja je deoduše kao žena bila vrlo dražesna, ali zato kao radnica potpuno nesposobna. I za nekoliko dana Susi je svojom grozničavom radinošću zarazila čitavu banku.

Ugovor o ulju mora da bude potvrđen u Prizu i barun povede sa sobom Susi, starog knjigovođu Schunuzela, svog slugu Quapila, svog sina i grofa Thalheima. U Parizu bude ugovor potpisan i zbog Susine marljivosti odvija se sve u najboljem redu. Samo jedno smeta malu Susi, u hotelu se naime najednom pojavila bivša tajnica Olly, kojoj je barun na rastanku rekao da ga jednom sjeti na to da mu se sviđala tri minute.

Olly želi dakako da govori s barunom, ali Susi joj kaže da je barun preza-poslen. Konačno se barun ipak slučajno sastane s Olly i ogorčen je kad čuje da Susi nije htjela reći da ga je Olly tražila. On ugovori sastanak s Olly i naredi Susi da elegantnoj Olly pošalje cvijeće. Ali Susi pokvari barunu sve račune – ona Olly javi da barun ne može nažalost s njom večeras izaći, a barunu pošalje razne poslovne znance, koji žele s njime da govore.

Susi ode s barunovim sinom i Thalheimom da razgleda Pariz, a barun mora u to vrijeme da sluša dosadne govore poslovnih znanaca. Međutim kad se Susi vrati kući, otkáže joj barun posve nenadano namještenje. Ona si to ne može rastumačiti i očajna je zbog toga, ali kad joj konačno barun izjavio, da joj je otkazao samo zbog toga da bi joj kao privatnik, a ne više kao šef, mogao reći koliko ju ljubi, njezina sreća je neizreciva.

- Capitol kino, 20.01.1932., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-404

Naslov:
Grofica Marica

Vrijeme nastanka:
1932-1932 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
GROFICA MARICA

tonfilmopereta od Emericha Kalmana.
Glumci: Hubert Marischka, Dorothea Wieck

-Capitol kino, novembar 1932., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-414

Naslov:
Havajska ruža

Vrijeme nastanka:
1933-1933 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
HAVAJSKA RUŽA
(DIE BLUME VON HAWAI)

Glazba: Paul Abraham. Najveća i najuspjelija opereta do sada.
U glavnim ulogama: Martha Eggerth, Svrtislav Petrović, Ernest Verebes,
Baby Grey, Hans Junkermann

Mala Suzana Lemond prodaje u nekom pariškom kabaretu cigarete. Ko bi rekao da se ona zapravo zove Laya i da u njenim žilama teče krv havajskih kraljeva. Ona sama nema niti pojma o tome, a još manje da ju stalno promatraju dva Havajca, koji ju namjeravaju vratiti u domovinu. To su princ Lilo Taro i njegov tajnik. Princ Lilo Taro je vođa havajskih prevratnika, pa kani nakon izvršenoga prevrata zasjesti na havajsko prijestolje i oženiti Layu.

Američki ataše Stone zaljubi se jedne večeri u dražesnu prodavačicu. U toj ljubavi vidi Lilo Taro pogibao za sebe, pa lažnim brzojavom navede Stonea da otputuje u Washington. Stone napiše oprosno pismo Suzani, koje joj nije nikada došlo u ruke. Sada pristupe Havajci kao agenti Suzani, te ju angažiraju kao partnericu plesača Jim Boya za gostovanje na Havaj. Stone, već na putu za Ameriku, sazna da je brzojavka krivotvorena, pa slučajno na otvorenom moru pređe na drugi parobrod i tu na svoje iznenađenje nađe Suzanu, koja je putovala na Havajsko otočje. On je sav sretan što ju je našao, pa saznaje preneražen, da ona nije primila njegovo oprosno pismo.

Nakon nekoliko dana stigne parobrod na Havaj, "biseru Južnoga Mora". Guverner otoka, Harrison, misli nadvladati prevratnike na jednostavni način, a to je da se njegova nećakinja Bessy uda za princa Lilo Taro, što se niti najmanje ne sviđa njegovom tajniku Buffyu, kojega odavna vežu ljubavne niti sa Bessy. Niti princ Lilo Taro nije ushićen ovim planom guvernera, jer za njega postoji samo jedna žena, koja mu je ravna, a ta je Laya.

Suzana ne opaža opasnost, koja joj prijete. Dolazi na vrtnu zabavu, koju je priredio guverner i tu ju nasilno odvedu u jedan napušteni kraljevski dvorac, gdje je sve pripravljeno za ženidbu. Princ vodi svečano Suzanu do prijestolja, a ona se ne brani, jer joj je princ rekao, da havajski narod želi nju za svoju urođenu kraljicu. Međutim su Harrison i Stone sve poduzeli da pronađu Suzanu. Sva američka posada pozvana je i na juriš zauzima kraljevski dvor. Harrison poziva Suzanu, da odbaci krunidbeni plašt, što ona odbija – jer je svijesna svoje dužnosti prema svome narodu. – Stone dobiva zapovijed da ju uhapsi. Kako mu je to nemoguće, biva sam uapšen. Tada očuti Suzana, da ljubi Stonea i da tu ljubav ne može žrtvovati niti za slobodu svojega naroda.

Lilo Taro je duboko potresen, ali kao plemenit čovjek ne može prisiliti Layu, da mu bude ženom. On joj daje slobodu i tim korakom gubi ujedno svako pravo na prijestolje.

Stone čeka radi njegovog prestupa teška kazna, ali biva pomilovan i oženi Suzanu. Bessy, koja je sanjala da će biti kraljica Havaja, zadovoljava se veselim tajnikom Ruffy-em.

-Avala film, 21.11.1933., vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-636

Naslov:
Krpe i svila

Vrijeme nastanka:
1925-1925 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
KRPE I SVILA

Režija: Richard Oswald
Lica: Erik – Johannes Riemann; Irena – Mary Parker; Werner – Einar Hanson; Hilda – Mary Kid; Njen otac – Ferdinand Bonn; Max – Reinhold Schunzel; Ulrika – Maly Delschaft

Erik i njegova žena Irena, bogati ljudi, dosađuju se u subotu uvečer kod kuće i ne znaju, kuda bi. Napokon odluče da odu u jedan od plesnih lokala nižega reda. Tamo su se zabavljali gledajući slobodnu i neukočenu zabavu tvorničkih radnica, švelja itd. s njihovim "zaručnicima". Osobito im je u oči pala lijepa Hilda, radnica u tvornici čokolade, i oni je pozvaše u svoju ložu. Djevojka im se tako svidjela da ju je Erik naumio sa sobom povesti i učiniti od nje elegantnu damu. Međutim nije u njihovu kuću unišila samo Hilda, nego je za njom došao i njezin "zaručnik" Max, a onda i njezin otac, koji su obojica doduše bili zgodni i zabavni ljudi, ali su svojim odveć prirodnim i slobodnim vladanjem učinili mnogo zbrke i neugodnosti u Erikovoj kući. Osobito se u tom odlikovao Max, koji je bio velik gurman.

Irena vidjevši, kako Erik posvećuje vrlo mnogo brige Hildinu "odgoju", postala je ljubomorna, a taj joj je ljubomor još više podjario Erikov brat Werner, tobože zato, što je htio da sačuva Erikovu bračnu sreću, a upravo razloga, što se i sam zaljubio u lijepu Hildu.

Pametna i dobra Hilda brzo je razabrala, da bi njezina nazočnost u Erikovoj kući mogla biti opasna, pa se rado odazvala očevu pozivu i pošla na zabavu društva, kojemu je on bio predsjednik. Na tu su zabavu međutim pošli i Erik i Max (koji zapravo nije bio Hildin zaručnik, nego samo prijatelj njezina oca), a onda i Irena, koju je na to nagovorio Werner, jer da se mora boriti za svoju bračnu sreću. Na zabavi je Irena morala gledati odviše prijazno Erikovo vladanje prema Hildi i bračni je razdor ozbiljno prijetio. Kad su se vratili kući, vidjela je Hilda, da joj nema mjesta u toj kući, pa je opet obukla svoje stare "krpe" i nakon dramatskog prizora s Wernerom, za kojega je mislila, da joj se samo podruguje, otišla iz kuće.

Werner je shvatio svu plemenitost Hildine duše pa ju je sutradan potražio i otkrio joj svoju iskrenu i ozbiljnu ljubav. Hilda je bila sretna, jer je i ona od prvog časa voljela Wenera. Erik i Irena se pomiriše i složiše u tom, da je najljepše kod kuće, a "zaručnik" Max otišao je, da traži novu "zaručnicu".

-Olimp kino, 24.03.1925., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-683

Naslov:
Lucrezia Borgia

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
LUCREZIA BORGIA

Osobe: papa Aleksander VI – Albert Bassermann; Cesare Borgia – Conrad Veidt; Juan Borgia – Lothar Muthel; Lucrezia Borgia – Liane Haid; Alfonso Aragonski – Alfons Fryland; Manfredo – Ernst Pittschau; Giovanni Sforza – Wilhelm Dieterle; Grofica Julija Orsini – Anita Berber

U predvečerje 3. jula 1495. jašila u dva konjanika cestom prema Rimu. Bio je to napuljski princ Alfonso Aragonski sa svojim prijateljem Manfresom. Sunce je upravo zapadalo i obasjavalo crvenilom svu okolicu Rima. Oba su konjanika časkom udivljeno zastala. Alfonso Aragonski se smrknuo. Pomisao, da će za koji tren ugledati glasovitu Lucreziju Borgiu, odagnala mu je svu volju, da se divi krasoti prirode. Konjanici su podboli konje i opet odjurili. U prvi sumrak stigli su u Osterije. Ciganka Fandanga plesala je tu svoj zamamni ples. Zbog nje su se potukli u krčmi, a Alfonso Aragonski ju je na svojim rukama iznio iz krčme i oteo razbješnenoj masi. Od toga je časa pripadalo Alfonsovo srce lijepoj ciganki. No kako je bilo veliko njegovo iznenađenje, kad je drugi dan došao u svečanu audijenciju papi Aleksandru VI. i u sobi Lucrezie našao svoju toli ljubljenu ciganku Fandangu. Lucrezia nije voljela svoga prvoga muža Giovanna Sforzu. S njim se i razvjenčala na želju svoga strica, pape Aleksandra VI., koji je rastavu braka tražio iz političkih razloga. Cesare Borgia imao je tu svoje prste i uvelike je uplivao na svoga strica Aleksandra. Papa Aleksander VI. imao je troje djece: najstarijega Cesara, silnika i veoma umna i nadarena čovjeka, blagoga Juana i kao bijeli biser divnu Lucreziju. Aleksander je svoje sinove službeno nazivao sinovcima, a kćer sinovkom, kao što su i oni njega zvali stricem, jer papa po zakonu nije smio imati djece. Za Lucrezijinoga drugoga muža bio je određen Alfonso Aragonski. Lucrezia i Alfonso su se silno zavoljeli. Cesare, kojega su nekoji zvali demonom, valjda zbog toga, što mu nijedno sredstvo nije bilo prejako, da dođe do svojih okrutnih ciljeva, zamrzio je Alfonsa od onoga časa, otkad je on bio izabran Lucreziji za muža. Cesare je Lucreziju silno ljubio. Lucrezia je od Cesareve osvete bila spasila Giovanna Sforzu, koji se utvrdio u svom dvorcu Pesaro, a sad je instinktivno osjećala, da Alfonsu prijeti još strašnija pogiblje. I doista. Cesare je najprije dao smaknuti svoga brata Juana, jer je on bio odan Lucreziji i Alfonsu. Njegovu ljubaznicu Naomi bacio je u cirkus lavovima na užas sviju prisutnih. Da se ulaska papi i ispriča svoja nedjela, izjavio je, da je Savonarola, moćni neprijatelj plemena Borgija i glasoviti propovjednik, u njihovim rukama. To je značilo, da je otpravljen na drugi svijet. Alfonso je, bojeći se za svoju glavu, pobjegao iz Rima, jer je Cesare navijestio smrt svima Napolitancima. Lucrezia je u pape zamolila milost za Alfonsa. Ali Cesare je to prevejano udesio. Njegova tri plaćenika ugrabila su Lucreziju i zatvorila je u samostan, a dotle su uboli Alfonsa. Da se osveti, Lucrezia je obećala svome prvom mužu Giovannu Sforzi svoju ljubav, ako joj on iz bitke donese Cesarevu glavu. U bici pred tvrđavom Pesaro pao je Cesare i sam gospodar Pesara.

-Balkan kino, 06.02.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1676

Naslov:
Život je lijep

Vrijeme nastanka:
1933-1933 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ŽIVOT JE LIJEP
(ABENTEUERAM LIDO)

Veleopereta po manuskriptu od Fritz Wermutha, Fr. Schulza i Karl Farkaša
Režija: Richard Oswald. Glazba: Kaper-Jurmann. Gradnje: Arhitekt Richard Berger
Osobe: Gennaro Mattel – Alfred Piccaver; Michailo, njegov prijatelj i menager – Szoeki Szakall; Evelina – Nora Gregor; Heinz, njezin zaručnik – Walter Rilla; Mici – Susi Lanner

Na Lidu je velika sezona. Gosti dolaze i odlaze, lift je neprestano u punom pogonu, konobari se žure amo i tamo. Evelina, lijepa mlada i bogata, te naravno razmažena Amerikanka smrtno se dosadjuje. Uvijek isti obožavatelji, uvijek iste fraze, bez ikakvog užitka provodi ona svoje dane. Niti život na plaži ne donosi joj promjenu. Nije razumljivo, zašto se ona sa svojim zaručnikom Heinzom svadja i konačno se sasvim posvadi, premda je on lijep, mlad i simpatičan.

Gennaro Mattei nekoč glasoviti pjevač, povukao se sasvim u jedno mirno primorsko selo, te ima samo jedini užitak provadjati svoje dane u ribolovu. Nakon velikih uspjeha u kazalištima i na koncertima cijelog svijeta, doživio je jednu malu neugodnu aferu s nekom lijepom ženom, koju je ljubio i čijom je ljubavi računao. Ta ljubav izbacila ga je sa njegovog umjetničkog položaja, na veliko nezadovoljstvo njegovog najvjernijeg prijatelja i prijašnjeg menagera Michaila, kojemu sada manjka život u velegradovima kao i njegova 12 postotona provizija. Ali i on, Michailo ne nalazi i traži isto tako razonodu i zaborav, te se predaje strasti, postaje uzgojitelj golubova, te povjerava svojim malim ljubimcima svoju bol. On sakuplja kritike velikog pjevača i često ih pregledaje, te se sjeća prošlih lijepih dana, koje je radi jednog Gennarovog hira morao napustiti.

Evelin nema više za ništa interesa. Ona odlazi u malo ribarsko selo gdje je živio Gennaro i jednog dana čuje iz daljine divan glas tenora. Ništa se nije moglo vidjeti osim jednog priprostog ribarskog čamca u kojem neki skromno obučeni čovjek lovi ribu. Ona pliva prema čamcu, već mu je sasvim blizu, tada je napuste sile i Gennaro izvuče prekrasnu ženu iz vode.

Gennaro Mattei je opet kavalir. On nosi Evelinu svojoj kući, nabavi joj suhe haljine na veliko nezadovoljstvo njegove gazdarice Lucene, koja je potajno zaljubljena u njega.

Evelina postaje znatiželjna i ujedno fascinirana Gennarovim prekrasnim glasom, te ga pokušava predobiti da on napusti svoje dosadanje ribarsko zvanje i nagovara ga, da svoj lijepi glas dade školovati. Gennaro je kao izmjenjen, prihvaća novu mogućnost, da se s tom lijepom ženom povrati u novi život i glumi svoju ulogu kao ribar rado dalje. Evelina vidi konačno jednu promjenu u svom jednoličnom životu na rivijeri i preuzima samovoljno s najvećom radošću zadaću, da ribara dade školovati za pjevača, našto Gennaro vrlo rado pristaje.

I Michailo se raduje, da će se riješiti siromašnog ribarskog sela, a osim toga vodi put u Veneciju, gdje će on posjetiti svoje ljubimce na trgu Sv. Marka i ponijeti im dobru hranu.

Evelina je ushićena svojom novom zadaćom, zaboravila je Heinza i sve ostale obožavatelje, te se marljivo posvećuje preduzetom radu, da Pietra uči jesti, upravljati autom, dobrim manirima, jednom riječji da iz ribara

stvori pravog gentlemena, što kod Gennara vrlo lako uspijeva. Heinz se međutim prividno tješi sa stasitom Bečankom Mici, slijedi ljubomorno Evelinu i ne gleda rado da ona odviše vremena provodi sa svojim ribarom.

Konačno je osvanuo veliki dan, kad treba ribara i pjevača Gennara opet predvesti publici. Jedna velika svečanost na plaži pruži Evelini mogućnost, da svog štićenika predstavi javnosti i da pokaže svojim dosadanjim obožavateljima što se dalo stvoriti u nekoliko tjedana iz jednostavnog ribara.

Večer prije htjela se Evelina uvjeriti o napretku svoga učenika i kod telefona dokaže joj Gennaro, da je njegov glas već na visini i to na srdžbu hotelskih gostiju, koji su usred ponoći bili probudjeni iz sna. Ali Gennarova pjesma doskroa utiša lošu volju gostiju, koje on slijedećom arijom potpuno umiri.

Odlučni čas je došao. Gennaro stoji na podijumu rasprodane koncertne ale, pjeva svoju ljubavnu pjesmu i polući najveći uspjeh svoga života. Venecija ima svoju senzaciju i Evelina smatra svoju zadaću riješenom, jedan razgovor sa Heinzom – pri kojem ljubomornost igra ne malu ulogu – objasni sve sporove i Heinz se može opet ubrajati među sretne zaručnike.

Pjesma je svršena, slijedi silan aplauz poslije pjevanja pjevača. On se nalazi na vrhuncu svojih želja. Sad je došao pravi čas, da Evelini prizna istinu i da joj iskaže svoju ljubav.

Ali Gennaro dolazi prekasno. On nadje tek svojeg prijatelja Michaila, koji mu tužan kaže istinu i izruči lijepe pozdrave od Eveline, koja je međutim otputovala sa Heinzom.

Gennaro je potpuno slomljen, on ne će ništa više da čuje niti da vidi, imade samo jednu želju da ostavi Veneciju, gdje je mislio da će biti sretan sa Evelinom.

Ali publika ga još ne pušta, te ganut utiskom pretrpljenog razočaranja ponavlja pjesmu, zatim ga ali ne može ništa suzdržati.

Dani su prošli. Tiho i mirno povratili su se Gennaro i Michailo u svoje selo, obojica traže utjehu u svojoj strasti, Michailo kod svojih golubova, a Gennaro pjevajući vesla svojim čamcem u daleko more, te baca svoju mrežu u vodu.

Mreža tone. Na površini vode stvaraju se talasi, koji se polagano rasplinjuju. Nepomično i mirno sjaji more u sjeni zalazećeg sunca.

- 01.06.1935., vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE; Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti